

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 21.6.2017
COM(2017) 335 final

2017/0138 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčevanja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča

{SWD(2017) 236 final}
{SWD(2017) 237 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Preprečevanje izogibanja davkom in davčnih utaj spada med politične prednostne naloge v Evropski uniji (EU), da bi se vzpostavil bolj povezan in pravičnejši enotni trg. V zvezi s tem je Komisija v zadnjih letih predstavila številne pobude za spodbujanje pravičnejšega davčnega sistema. Krepitev preglednosti je eden od ključnih stebrov, na katerih temelji strategija Komisije za boj proti izogibanju davkom in davčnim utajam. Zlasti je pri tem ključna izmenjava informacij med davčnimi upravami, da se jim zagotovijo tiste informacije, ki jih potrebujejo za učinkovito opravljanje svojih nalog.

Države članice vse težje ščitijo svoje davčne osnove pred erozijo, saj postajajo strukture davčnega načrtovanja vse bolj kompleksne ter izkoriščajo vse večjo mobilnost kapitala in oseb na notranjem trgu. Izkrivljanja in pomanjkanje pravičnosti tako ovirajo pravilno delovanje trga. Te škodljive strukture so običajno sestavljene iz aranžmajev, ki zajemajo več jurisdikcij in obdavčljive dobičke prenašajo v jurisdikcije z ugodnimi davčnimi režimi ali zmanjšujejo skupne davčne obveznosti davčnega zavezanca. Tako se državam članicam pogosto občutno zmanjšajo davčni prihodki, kar jih ovira pri izvajanju rasti prijaznih davčnih politik.

Nedavna razkritja, vključno s panamskimi dokumenti, so pokazala, da se zdi, da so nekateri posredniki svojim strankam dejavno pomagali uporabljati agresivne aranžmaje davčnega načrtovanja, da bi zmanjšale davčno obremenitev in prikrile denar v offshore strukturah. Medtem ko so lahko nekatere kompleksne transakcije in poslovne strukture vzpostavljene v povsem legitimne namene, pa je jasno tudi, da nekatere dejavnosti, vključno z offshore strukturami, morda niso legitimne, ali pa so v nekaterih primerih lahko celo nezakonite. Različne in zapletene strukture, ki pogosto vključujejo družbo v jurisdikciji, ki ima nizke davčne stopnje ali je nepregledna, se uporabljajo za ustvarjanje oddaljenosti med dejanskimi lastniki in njihovim premoženjem z namenom zagotavljanja nizke ali ničelne obdavčitve in/ali pranja premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji. Nekateri davčni zavezanci uporabljajo navidezne družbe, ki so registrirane v davčnih oazah / oazah tajnosti, in imenujejo pooblaščen direktorje za prikrivanje njihovega premoženja in dohodkov, ki pogosto izvirajo iz nezakonitih dejavnosti, s prikrivanjem identitete resničnih lastnikov družb (dejanskih lastnikov).

Poleg tega v EU velja skupni standard poročanja za podatke o tujih računih, ki je bil uveden z določbami Direktive Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014¹ in se uporablja za podatke, ki se nanašajo na davčna obdobja od 1. januarja 2016 dalje. Zato je odločilnega pomena, da se informacije, ki bi lahko izpadle s področja uporabe navedene direktive, zajamejo z naložitvijo obveznosti za posrednike, da poročajo o potencialno agresivnih aranžmajih davčnega načrtovanja.

Predlagana zakonodaja dopolnjuje druga pravila in pobude, kot sta četrta direktiva o preprečevanju pranja denarja² in njena potekajoča revizija, ki so namenjena obravnavanju

¹ Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

² Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012

sedanjega pomanjkanja preglednosti ali negotovosti glede dejanskega lastništva. Cilj je izboljšati preglednost in dostop do pravih informacij v zgodnji fazi, kar naj bi organom omogočilo hitrejšo pripravo in večjo natančnost ocen tveganja ter sprejemanje pravočasnih in informiranih odločitev o tem, kako zaščititi svoje davčne prihodke. Če bi namreč davčni organi prejeli informacije o potencialno agresivnih aranžmajih davčnega načrtovanja, še preden bi se ti začeli izvajati, bi jih lahko spremljali in se z ustreznimi ukrepi za obvladovanje odzvali na davčna tveganja, ki jih predstavljajo. Zato bi bilo najbolje, da se informacije pridobijo vnaprej, tj. pred izvajanjem/uporabo aranžmaja. To bi organom omogočilo, da pravočasno ocenijo tveganje teh aranžmajev ter po potrebi ukrepajo z odpravo vrzeli in tako preprečijo izgubo davčnih prihodkov. Končni cilj je oblikovati mehanizem, ki bo imel odvračilni učinek, torej mehanizem, ki bo posrednike odvrčal od oblikovanja in trženja takih aranžmajev.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

EU je bila večkrat pozvana, naj prevzame vodilno vlogo na tem področju in nadalje preuči vlogo posrednikov. Zlasti Evropski parlament je pozval k strožjim ukrepom proti posrednikom, ki pomagajo pri shemah davčne utaje³. Države članice so na neformalnem Svetu ECOFIN aprila 2016⁴ pozvale Komisijo, naj razmisli o pobudah o pravilih obveznega razkritja po zgledu ukrepa 12 akcijskega načrta OECD/G20 za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička (Base Erosion and Profit Shifting – BEPS)⁵ z namenom uvesti učinkovitejša ovira za posrednike, ki pomagajo pri shemah davčne utaje. Svet je maja 2016 predstavil sklepe o zunanji strategiji in ukrepih za preprečevanje zlorab davčnih sporazumov⁶. V tem okviru je Svet ECOFIN pozval Komisijo, „da preuči zakonodajne pobude o pravilih obveznega razkritja, ki izhajajo iz ukrepa 12 projekta BEPS organizacije (OECD) z namenom uvesti učinkovitejša ovira za posrednike, ki pomagajo pri davčni utaji in izogibanju davkom.“⁷

Ukrep 12 OECD/G20, katerega namen je povečati preglednost, priporoča, da države uvedejo režim obveznega razkritja agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja, vendar ne opredeljuje nobenih minimalnih standardov, ki jih je treba upoštevati. Končno poročilo o ukrepu 12 je bilo objavljeno kot del sklopa ukrepov BEPS oktobra 2015. Ukrepe za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička, kot jih je priporočila OECD, je potrdila skupina G20, večina držav članic EU pa se je kot članic OECD zavezala k njihovem izvajanju. Poleg tega je Nemčija, ki trenutno predseduje skupini G20, varnost na davčnem področju opredelila kot eno svojih glavnih prednostnih nalog⁸. Tako bi davčne uprave s pravočasnimi informacijami o zasnovi in uporabi potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja pridobile dodatno orodje za ustrezno ukrepanje proti določenim aranžmajem davčnega

Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

³ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2016 o davčnih stališčih in drugih ukrepih podobne narave ali s podobnim učinkom (2016/2038(INI)) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0310+0+DOC+XML+V0//SL>

⁴ Neformalni Svet ECOFIN z dne 22. aprila 2016.

⁵ OECD Preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička – BEPS (2015): „[Public Discussion Draft BEPS Action 12: Mandatory Disclosure Rules](#)“ (Javno posvetovanje o osnutku ukrepa 12 projekta BEPS: Pravila obveznega razkritja). Za dodatna pojasnila glej tudi vnos v glosarju.

⁶ Svet Evropske unije (2016), Sklepi Sveta, „[Sporočilo Komisije o zunanji strategiji za učinkovito obdavčenje in Priporočilo Komisije o izvajanju ukrepov za preprečevanje zlorab davčnih sporazumov – sklepi Sveta](#)“, 25.5.2016, (sklepi Sveta ECOFIN, maj 2016).

⁷ Sklepi Sveta ECOFIN iz maja 2016, točka 12.

⁸ Prednostne naloge skupine G20: https://www.g20.org/Webs/G20/EN/G20/Agenda/agenda_node.html.

načrtovanja, kar povečuje varnost na davčnem področju in je popolnoma v skladu s prednostnimi nalogami skupine G20.

Komisija je v sporočilu iz julija 2016 o nadaljnjih ukrepih za povečanje preglednosti in boju proti davčnim utajam in izogibanju davkom⁹ navedla presojo glede prednostnih področij za ukrepanje v prihodnjih mesecih na ravni EU in na mednarodni ravni. Večja preglednost na strani posrednikov je bila opredeljena kot eno od področij za prihodnje ukrepanje.

S predlagano zakonodajo se obravnava široka politična prednostna naloga glede preglednosti pri obdavčevanju, ki je predpogoj za uspešen boj proti izogibanju davkom, davčnim utajam in agresivnemu davčnemu načrtovanju. V zadnjih nekaj letih so se države članice EU dogovorile o vrsti zakonodajnih instrumentov na področju preglednosti, v okviru katerih morajo nacionalni davčni organi tesno sodelovati pri izmenjavi informacij. Direktiva Sveta 2011/16/EU¹⁰ o upravnem sodelovanju je nadomestila Direktivo Sveta 77/799/EGS¹¹ in je zaznamovala začetek okrepljenega upravnega sodelovanja med davčnimi organi v EU. Vzpostavila je uporabna orodja za boljše sodelovanje na naslednjih področjih: izmenjava informacij na zaprosilo, izmenjava na lastno pobudo, avtomatična izmenjava na področju izčrpnega seznama postavk, udeležba v administrativnih preiskavah, sočasen davčni nadzor in sporočanje davčnih odločb drugim davčnim organom.

Avtomatična izmenjava informacij je ključni element predlagane zakonodaje, saj je predvideno, da si bodo davčni organi informacije, ki jim jih razkrijejo posredniki, potem avtomatično izmenjali z drugimi davčnimi organi v EU. To je zadnja v nizu pobud EU, ki določajo zahtevo po obvezni avtomatični izmenjavi informacij v davčnih zadevah, in sicer:

- Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja, ki določa obvezno avtomatično izmenjavo podatkov, kadar so ti podatki na voljo, za pet nefinančnih kategorij prihodkov in kapitala, z učinkom od 1. januarja 2015, in sicer za: 1) dohodke iz zaposlitve, 2) plačila direktorjem, 3) produkte življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih direktivah, 4) pokojnine in 5) lastništvo nepremičnin in iz njih izhajajoče dohodke;
- Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 16. decembra 2014¹² glede avtomatične izmenjave podatkov o finančnih računih med državami članicami na podlagi enotnega standarda poročanja OECD, ki določa avtomatično izmenjavo informacij o finančnih računih, ki jih imajo nerezidenti;
- Direktiva Sveta (EU) 2015/2376 z dne 8. decembra 2015¹³ glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom;
- Direktiva Sveta (EU) 2016/881 z dne 25. maja 2016¹⁴ glede obvezne avtomatične izmenjave informacij o poročanju po posameznih državah med davčnimi organi.

⁹ Evropska komisija, Sporočilo o nadaljnjih ukrepih za povečanje preglednosti in boju proti davčnim utajam in izogibanju davkom, [COM\(2016\) 451 final, 5.7.2016 \(v nadaljnjem besedilu: sporočilo o panamskih dokumentih\)](#).

¹⁰ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

¹¹ Direktiva Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja in obdavčevanja zavarovalnih premij (UL L 336, 27.12.1977, str. 15).

¹² Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

¹³ Direktiva Sveta (EU) 2015/2376 z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 332, 18.12.2015, str. 1).

- Predlog Komisije 2016/0107(COD) z dne 12. aprila 2016 za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵ o obveznosti nekaterih podjetij in podružnic glede razkritja davčnih informacij v zvezi z dohodki. Predlagana pravila določajo obveznost objave davčnih informacij v zvezi z dohodki, kar bi širši javnosti omogočalo dostop do z davki povezanih podatkov multinacionalnih podjetij po državah. Pri tem gre še vedno za predlog, o katerem razpravljata Parlament in Svet v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.
- Sporazumi med državami članicami in tretjimi državami¹⁶ glede avtomatične izmenjave podatkov o finančnih računih na podlagi enotnega standarda poročanja OECD.

Pojasniti je treba, da obstoječi davčni instrumenti na ravni EU ne vsebujejo izrecnih določb, ki bi od držav članic zahtevale, da izmenjujejo informacije v primerih, da se seznanijo s shemami izogibanja davkom in/ali davčne utaje. Direktiva o upravnem sodelovanju vsebuje splošno obveznost nacionalnih davčnih organov, da v določenih okoliščinah na lastno pobudo sporočijo informacije drugim davčnim organom v EU. To zajema izgube davka v državi članici ali davčne prihranke, ki so posledica umetnih prenosov dobičkov znotraj skupine podjetij. Ta pobuda je namenjena temu, da se prek razkritij s strani posrednikov zajamejo potencialno agresivni aranžmaji davčnega načrtovanja in da se zanje uvede obvezna avtomatična izmenjava informacij.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije (morebitne prihodnje pobude na področju politike)**

Odvračilni učinek predlaganega vnaprejšnjega razkritja potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja bi se lahko okrepil, če bi se obveznost razkritja informacij davčnim organom razširila na revizorje, ki so pooblaščen za potrditev računovodskih izkazov davčnega zavezanca. Ti revizorji se pri opravljanju svojih poklicnih nalog seznanijo z velikimi količinami podatkov. V tem okviru lahko odkrijejo aranžmaje, ki bi lahko štel za prakse agresivnega davčnega načrtovanja. Morebitne koristi, ki bi jih razkritje teh aranžmajev prineslo organom, bi dejansko pomenile dopolnitev obveznega razkritja podobnih shem s strani posrednikov, tj. oblikovalcev, promotorjev, svetovalcev itd. Zato je mogoče predvidevati, da bi po taki pobudi v prihodnosti lahko prišlo do zakonodajnega predloga.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga za zakonodajne pobude na področju neposredne obdavčitve je člen 115 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Čeprav člen 115 izrecno ne navaja neposredne obdavčitve, se nanaša na direktive za približevanje nacionalnih zakonodaj, saj te neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje notranjega trga. Za izpolnitev tega pogoja si mora predlagani zakonodajni predpis EU na področju neposredne obdavčitve prizadevati za odpravo obstoječih neskladij v delovanju notranjega trga. V veliko primerih bi to pomenilo, da so ukrepi EU namenjeni izključno obravnavanju čezmejnih primerov.

Pomanjkanje preglednosti olajšuje delo nekaterih posrednikov, ki sodelujejo pri spodbujanju in prodaji agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja s čezmejnimi posledicami. Državam članicam posledično nastaja škoda zaradi preusmerjanja dobičkov, ki bi se sicer ustvarili in bi

¹⁴ Direktiva Sveta (EU) 2016/881 z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja (UL L 146, 3.6.2016, str. 8).

¹⁵ Predlog Komisije 2016/0107(COD) z dne 12. aprila 2016 za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2013/34/EU v zvezi z obveznostjo nekaterih podjetij in podružnic glede razkritja davčnih informacij v zvezi z dohodki.

¹⁶ Nekatere od teh sporazumov, ki zadevajo določene evropske tretje države, sklene Unija.

postali obdavčljivi na njihovem ozemlju, v jurisdikcije z nizkimi davki, v njih samih pa pogosto prihaja do erozije davčnih osnov. Poleg tega tak položaj ustvarja položaj nelojalne davčne konkurence glede na podjetja, ki ne želijo sodelovati v teh nelegitimnih dejavnostih. Končni rezultat je izkrivljanje delovanja notranjega trga. Iz tega sledi, da je tak položaj mogoče obravnavati le z enotnim pristopom, namenjenim izboljšanju delovanja notranjega trga, kot je določeno v členu 115 PDEU.

- **Subsidiarnost**

Izkušnje kažejo, da nacionalne določbe, namenjene boju proti agresivnemu davčnemu načrtovanju, ne morejo biti popolnoma učinkovite. Razlog za to je, da imajo številne strukture, oblikovane za izogibanje davkom, čezmejno razsežnost, hkrati pa so vse bolj mobilni tudi kapital in osebe, kar zlasti velja za integrirane trge, kakršen je notranji trg EU. Potreba po skupnem ukrepanju na ravni EU za izboljšanje sedanjega položaja je postala očitna in bi lahko koristno dopolnjevala obstoječe pobude na tem področju, zlasti v okviru direktive o upravnem sodelovanju. To velja še toliko bolj, saj se je izkazalo, da so obstoječi instrumenti na nacionalni ravni pri zagotavljanju večje preglednosti le delno učinkoviti.

V zvezi s tem notranji trg potrebuje trden mehanizem za odpravo teh vrzeli na enoten način in za popravo obstoječih izkrivljanj, tako da davčni organi pravočasno dobijo ustrezne informacije o potencialno agresivnih aranžmajih davčnega načrtovanja s čezmejnimi posledicami.

Glede na to, da je cilj obveznega razkritja obvestiti davčne organe o aranžmajih z razsežnostjo, ki presega zgolj eno jurisdikcijo, se je treba vseh tovrstnih pobud lotiti z ukrepanjem na ravni EU, da se zagotovi enoten pristop k ugotovljeni težavi. Neusklajeno ukrepanje držav članic na lastno pobudo bi ustvarilo raznolika pravila o razkritju aranžmajev s strani posrednikov. Zaradi tega bi nepoštena davčna konkurenca med državami članicami verjetno obstajala še naprej.

Tudi kadar je v potencialno agresiven aranžma davčnega načrtovanja ali niz takih aranžmajev s tretjo državo vpletena le ena država članica, pride do čezmejnega elementa, ki bi lahko ustvaril tveganje izkrivljanja delovanja notranjega trga. Struktura notranjega trga namreč temelji na načelu prostega pretoka ljudi, blaga, storitev in kapitala, k temu pa sodijo tudi koristi, ki izhajajo iz direktiv o davku od dohodkov pravnih oseb. Iz tega izhaja, da dejanska raven zaščite notranjega trga na splošno ustreza ravni najšibkejše države članice. Zato čezmejni potencialno agresiven aranžma davčnega načrtovanja, ki zadeva eno državo članico, v praksi vpliva na vse države članice.

Če bi se odločitev v zvezi s tem elementom prepustila posameznim nacionalnim pobudam, bi se lahko nekatere države članice odločile ukrepati, druge pa ne. Tako je zlasti zato, ker ukrep 12 akcijskega načrta BEPS ne predstavlja minimalnega standarda in bi se izvajanje v EU lahko zato bistveno razlikovalo. 39 od 131 zainteresiranih strani, ki so sodelovale v javnem posvetovanju, je namreč navedlo, da v odsotnosti ukrepanja na ravni EU ne bi bila uvedena nobena zahteva po preglednosti, 107 zainteresiranih strani pa je navedlo, da je verjetno ali zelo verjetno, da bi se uvedle različne zahteve po preglednosti. Iz vseh teh razlogov bi uvedba zahteve glede poročanja v okviru zakonodaje EU v povezavi z izmenjavo informacij odpravila ugotovljene težave in prispevala k boljšemu delovanju notranjega trga.

Še več, ukrepanje na področju razkritja na ravni EU bo prineslo dodano vrednost v primerjavi s posameznimi pobudami držav članic na tem področju. Razlog za to je, da bo razkritje potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja, zlasti v povezavi z izmenjavo

informacij, davčnim upravam omogočilo celovit pregled vpliva čezmejnih transakcij na splošno davčno osnovo. EU je tako v boljšem položaju kot katera koli država članica posebej, da zagotovi učinkovitost in celovitost sistema za izmenjavo informacij.

- **Sorazmernost**

Predlagani odziv politike je omejen na obravnavanje potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja s čezmejnimi elementom. Glede na to, da ugotovljena izkrivljanja v delovanju notranjega trga običajno segajo prek meja ene same države članice, predstavlja omejitev skupnih pravil na čezmejne primere znotraj EU nujni minimum, potreben za učinkovito reševanje teh težav. Tako so predlagana pravila sorazmeren odziv na ugotovljene težave, saj ne presegajo tistega, kar je potrebno, da se za boljše delovanje notranjega trga brez izkrivljanj dosežejo cilji Pogodb.

- **Izbira instrumenta**

Pravna podlaga za ta predlog je člen 115 PDEU, ki izrecno določa, da se lahko zakonodaja na tem področju sprejema samo v pravni obliki direktive. Zato pri sprejemanju zavezujočih pravil na področju neposrednega obdavčevanja ni dovoljena uporaba nobene druge vrste pravnega akta EU.

Poleg tega predlagana direktiva predstavlja peto spremembo direktive o upravnem sodelovanju od leta 2014; tako sledi direktivam Sveta 2014/107/EU, (EU) 2015/2376, (EU) 2016/881 in (EU) 2016/2258.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Ocene**

Predlagana zakonodaja spreminja direktivo o upravnem sodelovanju tako, da določa obvezno razkritje potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja in razširja področje uporabe avtomatične izmenjave informacij med davčnimi organi na take aranžmaje. Razlogi za predlagane spremembe so torej povezani z obravnavanjem nove teme, da bi se okrepila prizadevanja držav članic za boj proti izogibanju davkom in davčnim utajam. Predlagane spremembe niso namenjene odpravi ugotovljenih pomanjkljivosti osnovnega instrumenta (tj. direktiva o upravnem sodelovanju), temveč razširjajo njegovo področje uporabe na novo temo, na področju katere je potreba po ukrepanju utemeljena z ugotovitvami v okviru dela OECD v zvezi z ukrepom 12 in posvetovanj Komisije z zainteresiranimi stranmi.

Direktiva o upravnem sodelovanju doslej še ni bila ocenjena. Prvo poročilo o tem je treba predložiti do 1. januarja 2018. Nato bo morala Komisija predložiti poročilo o uporabi direktive o upravnem sodelovanju Evropskemu parlamentu in Svetu vsakih 5 let. V ta namen so se države članice zavezale, da Komisiji sporočijo informacije, ki so potrebne za ocenitev učinkovitosti upravnega sodelovanja, ter statistične podatke.

Predlagani zakonodajni predpis je bil zasnovan na najbolj stroškovno učinkovit način. Tako bo predvideni okvir po potrebnih prilagoditvah uporabljal obstoječe orodje IT za izmenjavo informacij, ki je bilo sprva uvedeno za izmenjavo vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom (direktive o upravnem sodelovanju 3).

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Evropska komisija je 10. novembra 2016 začela javno posvetovanje za zbiranje povratnih informacij o nadaljnjih korakih za ukrepanje EU v zvezi z ustvarjanjem ovir za svetovalce in posrednike, ki omogočajo potencialno agresivne aranžmaje davčnega načrtovanja.

Predstavljene so bile številne možnosti, zainteresirane strani pa so povratne informacije podale v skupno 131 odgovorih. Največji delež odgovorov so prispevala trgovinska/poslovna/poklicna združenja (27 %) in državljani (20 %). Z geografskega vidika je največji delež odgovorov prispel iz Nemčije (24 %).

46 izmed anketirancev je odgovorilo, da so prejeli poklicno davčno svetovanje, in v več kot polovici teh primerov so te informacije podali davčni svetovalci – najštevilčnejša poklicna skupina (52 %). Poleg tega je 30 anketirancev odgovorilo, da so ponujali davčno svetovanje, polovica od teh pa je navedla, da so bili v stiku z davčnimi organi.

- **Države članice**

Načelo, na katerem temelji predlagani zakonodajni predpis, je v skladu s trendi na področju mednarodnega obdavčevanja, kot so tisti v okviru projekta OECD/G20 o eroziji davčne osnove in preusmerjanju dobička. Večina držav članic je članic OECD, ki je med letoma 2013 in 2015 organizirala obsežna javna posvetovanja z deležniki o vsakem od ukrepov za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička. Tako so države članice, ki so članice OECD, sodelovale pri dolgih in podrobnih razpravah o ukrepih za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička v okviru OECD, zato je treba šteti, da se je z njimi v zadostni meri posvetovalo o tej pobudi.

GD TAXUD je 2. marca 2017 organiziral sejo Delovne skupine IV, države članice pa so imele priložnost za razpravo o razkritju potencialno agresivnih davčnih aranžmajev s strani posrednikov, ki mu sledi avtomatična izmenjava informacij med davčnimi organi.

Poleg tega je Komisija organizirala usmerjene razprave s predstavniki držav članic, ki že imajo praktične izkušnje s pravili o obveznem razkritju na nacionalni ravni.

- **Ocena učinka**

Komisija je izvedla oceno učinka ustreznih nadomestnih možnosti politike, za katero je Odbor za regulativni nadzor 24. maja 2017 izdal pozitivno mnenje (SEC(2017) 307.)¹⁷. Odbor za regulativni nadzor je podal več priporočil za izboljšave, ki so bila upoštevana v končnem poročilu o oceni učinka (SWD(2017) 236)¹⁸.

Opravljen je bil ocena različnih možnosti politike z vidika meril uspešnosti, učinkovitosti in skladnosti v primerjavi z osnovnim scenarijem. Izziv je predstavljalo zlasti to, kako oblikovati sorazmeren sistem, ki je usmerjen v najbolj agresivne oblike davčnega načrtovanja. V poročilu OECD o ukrepu 12 akcijskega načrta BEPS so navedeni primeri pristopov davčnih organov več jurisdikcij s celotnega sveta, vključno s tremi nacionalnimi režimi obveznega razkritja iz EU, in sicer z Irske, Portugalske in iz Združenega kraljestva.

V okviru javnega posvetovanja je bil opredeljen seznam možnih politik za zainteresirane strani. Nekatere od teh možnosti so se nanašale na vrsto ustreznega pravnega instrumenta za predlagano pobudo. Pri tem je šlo za vprašanje, ali je optimalna rešitev zakonodajni predpis

¹⁷ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&language=sl>.

¹⁸ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&language=sl>.

ali mehko pravo v obliki priporočila oziroma kodeksa ravnanja. Zainteresirane strani so bile pozvane, naj med možnostmi, ki temeljijo na zavezujočih pravilih, preučijo predvsem možnost dogovora o skupnem okviru za razkrivanje informacij davčnim organom ali, alternativno, združitev razkritja z avtomatično izmenjavo podatkov med davčnimi organi v EU.

Po posvetovanjih z zainteresiranimi stranmi je postalo jasno, da bodo vse izbire politik, ki so bile na voljo in so vključevale zavezujoče predpise, privedle do podobnih rezultatov. Če torej obstaja (obvezno) razkritje podatkov davčnim organom, to vedno omogoča neko obliko izmenjave informacij. Razlog za to je, da so izmenjave na lastno pobudo del splošnega okvira direktive o upravnem sodelovanju. Zato je izmenjava informacij v značilnih posebnih oblikah prisotna v vseh možnostih politike, ki vključujejo razkritje podatkov.

Nadalje je prevladalo mnenje, da je v praksi edina mogoča resnična primerjava možnosti politik tista, pri kateri se okvir z obveznostjo razkritja informacij o potencialno agresivnih aranžmajih davčnega načrtovanja (skupaj z izmenjavo informacij) primerja z okvirom, ki te obveznosti ne vsebuje, t. i. *statusom quo*. Poleg tega se ne zdi, da bi bila možnost omejitve izmenjave informacij na izmenjavo na lastno pobudo skladna z vrsto pobud, ki jih je Komisija v zadnjem času sprejela na področju preglednosti. Zato okvir za izmenjavo informacij vključuje avtomatične izmenjave tako pri pravilih za izvajanje enotnega standarda poročanja v EU kot pri vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom.

Prednostna možnost

Najprimernejša možnost je, da se od držav članic zahteva, naj (i) nacionalne davčne organe izrecno zavežejo k obveznemu razkrivanju potencialno agresivnih shem davčnega načrtovanja s čezmejnimi elementom, in (ii) zagotovijo, da bodo nacionalni davčni organi avtomatično izmenjevali te informacije z davčnimi organi drugih držav članic z uporabo mehanizma iz direktive o upravnem sodelovanju.

Koristi prednostne možnosti

Z zahtevo po poročanju v okviru režima obveznega razkritja se bo povečal pritisk na posrednike, naj se vzdržijo oblikovanja, trženja ali izvajanja agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja. Podobno bodo tudi davčni zavezanci manj nagnjeni k ustvarjanju in uporabi takih shem, če se bodo zavedali, da bo treba o teh shemah poročati v okviru režima obveznega razkritja. Davčni organi so trenutno le v omejenem obsegu seznanjeni s tujimi aranžmaji davčnega načrtovanja, s takim razkritjem pa bi dobili pravočasne informacije, kar bi jim omogočilo hitro odzivanje z operativnimi ukrepi ter zakonodajnimi in/ali regulativnimi spremembami. Poleg tega je te podatke mogoče uporabiti za namene ocene tveganja in revizije. Te prednosti bodo državam članicam pomagale zaščititi njihove neposredne davčne osnove in povečati/pobrati davčne prihodke. Režim obveznega razkritja bo pomagal tudi vzpostaviti enake konkurenčne pogoje za podjetja, saj je pri večjih podjetjih bolj verjetno, da bodo uporabila take sheme za izogibanje davkom v čezmejnem okviru, kot pri malih in srednjih podjetjih. Z družbenega vidika bo režim obveznega razkritja glede na prej navedene koristi zagotovil pravičnejšo davčno okolje.

Stroški prednostne možnosti

Stroški predloga v smislu nacionalnih davčnih prihodkov so odvisni od tega, kako bodo države članice prilagodile svojo zakonodajo in dodelile sredstva za izpolnjevanje obveznosti razkritja. Vendar se predvideva, da bodo obstoječi sistemi poročanja in izmenjave informacij, kot je osrednja podatkovna zbirka za vnaprejšnja davčna stališča, zagotovili okvir, ki se lahko uporabi za avtomatično izmenjavo informacij o aranžmajih davčnega načrtovanja, o katerih se poroča, med nacionalnimi organi.

Stroški za posrednike bi morali biti zelo omejeni, saj bodo informacije, o katerih se poroča, verjetno na voljo v povzetkih, namenjenih promociji shem za davčne zavezance. Davčni zavezanci bi se le v omejenem spletu okoliščin znašli v položaju, ko bi morali sami poročati o takih shemah in bi jim v zvezi z obveznostjo poročanja nastali stroški.

Ustreznost predpisov

Predlog je bil zasnovan tako, da čim bolj zmanjšuje regulativno obremenitev za posrednike, davčne zavezance in javne uprave. Prednostna možnost politike predstavlja sorazmeren odziv na ugotovljene težave, saj ne presega tistega, kar je potrebno, da se za boljše delovanje notranjega trga brez izkrivljanj dosežejo cilji Pogodb. Skupna pravila bodo namreč omejena na oblikovanje minimalnega potrebnega skupnega okvira za razkritje potencialno škodljivih aranžmajev. Na primer:

- (i) pravila določajo jasne obveznosti poročanja v izogib dvojnemu poročanju;
- (ii) skupna pravila so omejena na obravnavanje potencialno agresivnih shem davčnega načrtovanja s čezmejnimi elementom znotraj EU;
- (iii) ni nobene obveznosti objave davčnih shem, o katerih se poroča, določena je samo avtomatična izmenjava med državami članicami EU;
- (iv) naložitev sankcij zaradi neupoštevanja nacionalnih določb, ki prenašajo direktivo v nacionalno pravo, ostaja pod suverenostjo držav članic.

Poleg tega harmoniziran pristop seže do točke, na kateri se pristojni nacionalni organi seznanijo s potencialno agresivnimi aranžmaji. Nato se države članice odločijo, kako bodo ravnale v primerih nelegitimnih aranžmajev.

Pravni instrument

Kar zadeva zakonodajne možnosti, so bile preučene tri:

- i. priporočilo Komisije (nezavezujoč instrument) za spodbuditev držav članic k uvedbi režima obveznega razkritja in napotitev na Skupino za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij);
- ii. kodeks ravnanja EU za posrednike (nezavezujoč instrument) za določene regulirane poklice;
- iii. direktiva EU (zavezujoč instrument), ki od držav članic zahteva, da uvedejo obvezno režim obveznega razkritja v povezavi z izmenjavo informacij.

Na podlagi vrednotenja različnih možnosti je bila kot najprimernejša možnost izbrana oblika direktive. Analiza je pokazala, da ima ta možnost jasne prednosti v smislu uspešnosti, učinkovitosti in skladnosti, saj bi ugotovljene težave obravnavala ob najnižjih stroških. Poleg tega ima možnost direktive prednost v primerjavi z alternativo neukrepanja.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Glej oceno finančnih posledic zakonodajnega predloga.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Države članice Komisiji sporočijo letno oceno učinkovitosti avtomatične izmenjave informacij ter doseženih praktičnih rezultatov. Države članice poleg tega predložijo ustrezne informacije in seznam statističnih podatkov, ki ga določi Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2) (izvedbeni ukrepi), za oceno te direktive. Komisija vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive, pri čemer začne to obdobje teči po 1. januarju 2013. Rezultati tega predloga (ki spreminja direktivo o upravnem sodelovanju) bodo vključeni v poročilo o oceni Evropskemu parlamentu in Svetu, ki bo izdano do 1. januarja 2023.

- **Obrazložitveni dokumenti (za direktive)**

Ni relevantno.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Predlagani zakonodajni predpis zajema predvsem naslednje elemente:

- **Razkrivanje davčnim organom v povezavi z avtomatično izmenjavo informacij**

Predlagana direktiva posrednike zavezuje k razkritju potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja davčnim organom, če so v take aranžmaje poklicno vključeni pri njihovem načrtovanju in spodbujanju. Obveznost je omejena na čezmejne primere, tj. na primere, ki vključujejo več kot eno državo članico ali državo članico in tretjo državo. Tako je mogoče samo v takih okoliščinah zaradi možnega vpliva na delovanje notranjega trga utemeljiti potrebo po sprejetju skupnega sklopa pravil, namesto da bi se zadeva prepustila obravnavanju na nacionalni ravni. Da bi se glede na čezmejno razsežnost aranžmajev, o katerih se poroča, zagotovila največja možna učinkovitost predlaganih ukrepov, si nacionalni davčni organi avtomatično izmenjujejo razkrite informacije. V praksi pravila predlagajo, da se izmenjava izvede s predložitvijo razkritih aranžmajev v osrednjo podatkovno zbirko, do katere imajo dostop vse države članice.

Tudi Komisija bo imela omejen dostop do izmenjanih informacij (tj. na ravni, na kateri je upravičena do dostopa do vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom), da bi lahko spremljala pravilno delovanje direktive.

- **Kdo nosi breme razkritja**

Razkritje se nanaša na tiste „osebe“ (tj. fizične ali pravne osebe ali subjekte brez pravne osebnosti), ki so opredeljene kot posredniki.

Neobstoj posrednika v smislu Direktive

Mogoče je, da obveznost razkritja za posrednika ni izvršljiva zaradi varovanja poklicne skrivnosti odvetnikov ali preprosto zato, ker posrednik ni prisoten v Uniji. Posrednika lahko ni tudi zato, ker davčni zavezanec shemo oblikuje in izvaja interno. Davčni organi v takih okoliščinah ne bodo izgubili priložnosti pridobiti informacije o z davki povezanih aranžmajih, ki so potencialno povezani z agresivnimi strukturami.

Nasprotno, obveznost razkritja se nato prenese na davčne zavezance, ki aranžma uporabljajo.

- **Za posrednika davčnega zavezanca šteje več kot ena oseba**

Povsem običajno je, da je posrednik prek pisarn, podjetij itd. prisoten v več državah in da vključuje tudi druge lokalne neodvisne akterje v davčno svetovanje o nekaterih aranžmajih. V takih okoliščinah zahtevane informacije davčnim organom predloži samo tisti posrednik, ki je v razmerju do davčnega(-ih) zavezanca(-ev) odgovoren za oblikovanje in izvajanje aranžmaja(-ev).

Če se obveznost predložitve informacij prenese na davčnega zavezanca, čezmejni davčni aranžma, o katerem se poroča, pa je namenjen uporabi s strani več kot ene zadevne stranke, mora informacije predložiti le tisti davčni zavezanec, ki je bil zadolžen za dogovor o aranžmaju(-ih) s posrednikom.

- **Časovni okvir za razkritje in avtomatično izmenjavo informacij**

Ker ima razkritje za doseganje predvidenega odvratilnega učinka več možnosti, če davčni organi zadevne informacije prejmejo že v zgodnji fazi, predlagani zakonodajni predpis določa, da se čezmejni aranžmaji, o katerih se poroča, razkrijejo še preden se shema(-e) dejansko izvede(-jo). Posredniki na podlagi tega aranžmaje, o katerih se poroča, razkrijejo v 5 dneh od dne, na katerega so taki aranžmaji davčnemu zavezancu na voljo za izvajanje.

Kadar se razkritje zaradi neobstoja zavezanega posrednika prenese na davčne zavezance, se časovni okvir za razkritje nekoliko podaljša; gre za 5 dni po tem, ko se izvede čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ali prvi korak v nizu takih aranžmajev.

Nadaljnja avtomatična izmenjava informacij o teh aranžmajih se opravi vsake četrta leta. Zaradi zgodnejšega razkritja teh informacij bodo davčni organi, ki so najtesneje povezani z aranžmajem, pridobili dovolj gradiva za ukrepanje proti izogibanju davkom v zgodnji fazi.

- **Seznam prepoznavnih značilnosti namesto opredelitve agresivnega davčnega načrtovanja**

Prizadevanje za opredelitev pojma agresivnega davčnega načrtovanja bi lahko bilo zaman. Razlog za to je, da so strukture agresivnega davčnega načrtovanja z leti postale zelo zapletene ter se vedno spreminjajo in prilagajajo v odziv na obrambne protiukrepe davčnih organov. Glede na to predlagani zakonodajni predpis vključuje nabor značilnosti in elementov transakcij, ki so močen znak izogibanja davkom ali davčnih zlorab. Te značilnosti in elementi se imenujejo „prepoznavne značilnosti“, da aranžma šteje za takega, o katerem se poroča davčnim organom, pa zadostuje, da je zajet z eno od teh prepoznavnih značilnosti.

- **Avtomatična izmenjava informacij prek skupnega komunikacijskega omrežja**

Predlagana direktiva v zvezi z operativnimi vidiki obvezne avtomatične izmenjave informacij napotuje na mehanizem, ki je bil uveden z Direktivo Sveta (EU) 2015/2376, tj. skupno komunikacijsko omrežje (omrežje CCN). To omrežje bo se bo uporabljalo kot skupni okvir za izmenjavo, njegovo področje uporabe pa bo v ta namen razširjeno.

Informacije se bodo shranile v varno osrednjo podatkovno zbirko o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja. Države članice bodo uvedle tudi vrsto

praktičnih postopkov, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja vseh zahtevanih informacij z oblikovanjem standardnega obrazca. To bo vključevalo opredelitev jezikovnih zahtev za predvideno izmenjavo informacij in ustrezno nadgradnjo omrežja CCN.

- **Učinkovite kazni za neizpolnjevanje obveznosti na nacionalni ravni**

Predlagani zakonodajni predpis prepušča državam članicam, da določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, ki prenašajo to direktivo v nacionalni pravni red. Države članice sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev izvajanja skupnega okvira. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

- **Izvedbeni ukrepi**

Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje predlagane direktive in, natančneje, obvezne avtomatične izmenjave informacij med davčnimi organi, se na Komisijo prenesejo izvedbena pooblastila v zvezi z naslednjim:

- i. sprejetje standardnega obrazca z omejenim številom elementov, vključno z jezikovno ureditvijo;
- ii. sprejetje potrebnih praktičnih postopkov za nadgradnjo osrednje podatkovne zbirke o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja.

Ta pooblastila se izvajajo v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta.

- **Delegirani akti**

Zaradi morebitne potrebe po posodobitvi prepoznavnih značilnosti na podlagi informacij, pridobljenih iz razkritih aranžmajev, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Predlog

DIREKTIVA SVETA**o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčevanja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 113 in 115 Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹,
ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,
v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaradi upoštevanja novih pobud na področju davčne preglednosti na ravni Unije je bila Direktiva Sveta 2011/16/EU³ v zadnjih letih večkrat spremenjena. V tem okviru je bil z Direktivo Sveta 2014/107/EU⁴ uveden skupni standard poročanja za podatke o finančnih računih v Uniji. Ta standard, ki je bil razvit v okviru svetovnega foruma OECD, določa obveznost avtomatične izmenjave podatkov o finančnih računih, ki jih imajo davčni nerezidenti, ter vzpostavlja okvir za svetovno izmenjavo te vrste. Direktiva 2011/16/EU je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2015/2376⁵, ki določa avtomatično izmenjavo podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom, in z Direktivo Sveta (EU) 2016/881⁶, ki določa obveznost razkritja in obvezno avtomatično izmenjavo informacij o poročanju po državah za mednarodna podjetja med davčnimi organi. Ob zavedanju uporabnosti informacij o preprečevanju pranja denarja za davčne uprave je Direktiva Sveta (EU) 2016/2258⁷ države članice zavezala, da davčnim organom omogočijo dostop do postopkov skrbnega preverjanja strank, ki jih uporabljajo finančne institucije v skladu z Direktivo (EU) 2015/849

¹ UL C , , p. .

² UL C , , p. .

³ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

⁴ Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

⁵ Direktiva Sveta (EU) 2015/2376 z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 332, 18.12.2015, str. 1).

⁶ Direktiva Sveta (EU) 2016/881 z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja (UL L 146, 3.6.2016, str. 8).

⁷ Direktiva Sveta (EU) 2016/2258 z dne 6. decembra 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja (UL L 342, 16.12.2016, str. 1).

Evropskega parlamenta in Sveta⁸. Čeprav je bila Direktiva 2011/16/EU že večkrat spremenjena z namenom izboljšanja sredstev, ki jih davčni organi lahko uporabijo za boj proti izogibanju davkom in davčnim utajam, je še vedno treba okrepiti nekatere posebne vidike preglednosti obstoječega davčnega okvira.

- (2) Države članice vse težje ščitijo svoje davčne osnove pred erozijo, saj so postale strukture davčnega načrtovanja zelo kompleksne in pogosto izkoriščajo vse večjo mobilnost tako kapitala kot oseb na notranjem trgu. Te strukture so običajno sestavljene iz aranžmajev, ki so oblikovani tako, da zajemajo več jurisdikcij in obdavčljive dobičke prenašajo v jurisdikcije z ugodnejšimi davčnimi režimi ali zmanjšujejo skupne davčne obveznosti davčnega zavezanca. Tako se državam članicam pogosto občutno zmanjšajo davčni prihodki, kar jih ovira pri izvajanju rasti prijaznih davčnih politik. Zato je ključno, da davčni organi držav članic dobijo celovite in ustrezne informacije o potencialno agresivnih davčnih aranžmajih. Te informacije bi navedenim organom omogočile, da se lahko hitro odzovejo na škodljive davčne prakse ter odpravijo vrzeli s sprejetjem zakonodaje ali z ustreznimi ocenami tveganja in davčnim nadzorom.
- (3) Glede na to, da večina potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja zajema več kot eno jurisdikcijo, bi razkritje informacij o navedenih aranžmajih prineslo dodatne pozitivne rezultate tam, kjer bi se tudi te informacije izmenjevale med državami članicami. Zlasti je ključnega pomena avtomatična izmenjava informacij med davčnimi organi, da se jim zagotovijo tiste informacije, ki jih potrebujejo za ukrepanje, kadar ugotovijo obstoj agresivnih davčnih praks.
- (4) Komisija je bila ob priznavanju pomena, ki ga ima lahko pregleden okvir za razvoj poslovne dejavnosti pri prispevanju k zajeitvi izogibanja davkom in davčnih utaj na notranjem trgu, pozvana, naj sproži pobude v zvezi z obveznim razkritjem potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja po vzoru ukrepa 12 akcijskega načrta OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička (Base Erosion and Profit Shifting – BEPS). V zvezi s tem je Evropski parlament pozval k strožjim ukrepom proti posrednikom, ki pomagajo pri aranžmajih, ki lahko privedejo do izogibanja davkom in davčnih utaj.
- (5) Opozoriti je treba, da je videti, da so nekateri finančni posredniki in drugi ponudniki davčnega svetovanja svojim strankam dejavno pomagali prikrivati denar v offshore strukturah. Čeprav skupni standard poročanja, uveden z Direktivo Sveta 2014/107(EU)⁹, vsaj glede podatkov o finančnih računih pomeni pomemben korak naprej pri vzpostavljanju davčno preglednega okvira v Uniji, pa je mogoče ta okvir še izboljšati.
- (6) Razkritje potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja s čezmejno razsežnostjo lahko uspešno prispeva k prizadevanjem za vzpostavitev okolja pravične obdavčitve na notranjem trgu. S tega vidika bi obveznost posrednikov, da davčne organe obvestijo o določenih čezmejnih aranžmajih, ki bi se lahko uporabili za izogibanje davkom, pomenila korak v pravo smer. Za oblikovanje celovitejše politike bi bilo pomembno tudi to, da si davčni organi, kot drugi korak po razkritju,

⁸ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

⁹ Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

informacije izmenjujejo s primerljivimi organi v drugih državah članicah. Taka ureditev bi tudi povečala učinkovitost skupnega standarda poročanja. Poleg tega bi bilo ključno, da se Komisiji omogoči dostop do zadostne količine informacij, da bo lahko spremljala pravilno delovanje te direktive. Tak dostop Komisije do informacij držav članic ne odvezuje od obveznosti priglasitve vsakršne državne pomoči Komisiji.

- (7) Priznava se, da ima razkritje potencialno agresivnih čezmejnih aranžmajev davčnega načrtovanja več možnosti za doseganje predvidenega odvratilnega učinka, če davčni organi zadevne informacije prejmejo že v zgodnji fazi, torej še preden se razkriti aranžmaji dejansko izvedejo. Kadar se obveznost razkritja prenese na davčne zavezanca, bi bilo smotrno obveznost razkritja teh potencialno agresivnih čezmejnih aranžmajev davčnega načrtovanja določiti na nekoliko pozneje, saj se davčni zavezanci ob vzpostavitvi teh aranžmajev morda ne zavedajo njihove narave. Da bi se upravam držav članic olajšalo delo, bi se lahko nadaljnja avtomatična izmenjava informacij o teh aranžmajih opravila vsako četrtoletje.
- (8) Za zagotovitev pravilnega delovanja notranjega trga in preprečitev nastajanja vrzeli v predlaganem okviru pravil, bi bilo treba obveznost razkritja naložiti vsem akterjem, ki so običajno udeleženi pri oblikovanju, trženju, organizaciji ali upravljanju izvajanja čezmejnih transakcij, o katerih se poroča, ali niza takih transakcij, ter tudi vsem, ki pri tem nudijo pomoč ali svetovanje. Prav tako se ne sme spregledati, da obveznost razkritja v določenih primerih za posrednika ne bi bila izvršljiva zaradi varovanja poklicne skrivnosti odvetnikov ali v primerih, ko posrednika ni, ker na primer davčni zavezanec shemo oblikuje in izvaja interno. Ključnega pomena bi bilo, da davčni organi v takih okoliščinah ne izgubijo priložnosti pridobiti informacije o z davki povezanih aranžmajih, ki so potencialno povezani z agresivnim davčnim načrtovanjem. Zato bi bilo v takih primerih treba obveznosti razkritja prenesti na davčnega zavezanca, ki ima koristi od tega aranžmaja.
- (9) Agresivni aranžmaji davčnega načrtovanja so z leti postali vse bolj zapleteni ter se vedno spreminjajo in prilagajajo v odziv na obrambne protiukrepe davčnih organov. Ob upoštevanju tega bi bilo učinkoviteje, če bi se potencialno agresivni davčni aranžmaji poskušali zajeti s pripravo seznama značilnosti in elementov transakcij, ki močno kažejo na izogibanje davkom ali davčno zlorabo, kot pa da bi se opredelil pojem agresivnega davčnega načrtovanja. Ti znaki so opredeljeni kot „prepoznavne značilnosti“.
- (10) Glede na to, da naj bi bil glavni cilj take zakonodaje osredotočen na zagotavljanje pravilnega delovanja notranjega trga, je bistveno, da se pri tem na ravni Unije ne ureja tisto, kar presega potrebno za doseg predvidenih ciljev. Zato bi bilo treba vsa skupna pravila glede razkritja omejiti na čezmejne primere, torej na primere, ki vključujejo več kot eno državo članico ali državo članico in tretjo državo. V takih okoliščinah je zaradi možnega vpliva na delovanje notranjega trga mogoče utemeljiti potrebo po sprejetju skupnega sklopa pravil, namesto da bi se zadeva prepustila obravnavanju na nacionalni ravni.
- (11) Glede na to, da morajo imeti razkriti aranžmaji čezmejno razsežnost, bi bilo pomembno izmenjevati zadevne informacije z davčnimi organi v drugih državah članicah, da bi se zagotovila kar največja učinkovitost te direktive pri preprečevanju praks agresivnega davčnega načrtovanja. Mehanizem za izmenjavo informacij v okviru vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnim učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov bi bilo treba uporabiti tudi za obvezno in avtomatično izmenjavo razkritih

informacij o potencialno agresivnih čezmejnih aranžmajih davčnega načrtovanja med davčnimi organi v Uniji.

- (12) Zaradi lažje avtomatične izmenjave informacij in učinkovitejše rabe virov bi morala izmenjava potekati prek skupnega komunikacijskega omrežja (omrežje CCN), ki ga je razvila Unija. V tem okviru bi se informacije shranile v varno osrednjo podatkovno zbirko o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja. Države članice bi morale uvesti vrsto praktičnih postopkov, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja vseh zahtevanih informacij z oblikovanjem standardnega obrazca. To naj bi vključevalo tudi opredelitev jezikovnih zahtev za predvideno izmenjavo informacij in ustrezno nadgradnjo omrežja CCN.
- (13) Zaradi izboljšanja možnosti za učinkovitost te direktive bi morale države članice določiti kazni za kršitve nacionalnih predpisov, s katerimi se ta izvaja, in zagotoviti, da se te kazni dejansko uporabljajo v praksi, da so sorazmerne in da imajo odvrtačilni učinek.
- (14) Zaradi dopolnjevanja ali sprememb nekaterih nebitvenih elementov te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s posodabljanjem prepoznavnih značilnosti, da bi se na seznam prepoznavnih značilnosti vključili potencialno agresivni aranžmaji davčnega načrtovanja ali nizi aranžmajev na podlagi posodobljenih informacij o takih aranžmajih ali nizih aranžmajev, ki so bile pridobljene z obveznim razkritjem takih aranžmajev.
- (15) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te direktive, zlasti v zvezi z avtomatično izmenjavo informacij med davčnimi organi, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje standardnega obrazca z omejenim številom elementov, vključno z jezikovno ureditvijo. Iz istega razloga bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje potrebnih praktičnih postopkov za nadgradnjo osrednje podatkovne zbirke o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰.
- (16) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (EU) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹. Vsaka obdelava osebnih podatkov, ki se izvede v okviru te direktive, mora biti v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹² in Uredbo (ES) št. 45/2001.
- (17) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (18) Ker cilja te direktive, namreč izboljšanja delovanja notranjega trga z odvrtačanjem od uporabe čezmejnih agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja, ni mogoče zadovoljivo doseči s posamičnim neusklajenim delovanjem držav članic, temveč ga je zato, ker je usmerjen v aranžmaje, zasnovane za potencialno izkoriščanje

¹⁰ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

¹¹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

¹² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

neučinkovitosti, ki izvirajo iz interakcije med različnimi nacionalnimi davčnimi pravili, lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja, zlasti ob upoštevanju tega, da je omejena na aranžmaje s čezmejno razsežnostjo bodisi več kot ene države članice bodisi države članice in tretje države.

(19) Direktivo 2011/16/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2011/16/EU se spremeni:

(1) člen 3 se spremeni:

(a) točka 9 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) v členu 8(1) ter členih 8a, 8aa in 8aaa, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij drugi državi članici brez predhodnega zaprosila in v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih. V členu 8(1) se sklicevanje na podatke, ki so na voljo, nanaša na informacije, ki so v davčnih spisih države članice, ki sporoča informacije, in so dostopni v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov v navedeni državi članici;“

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) v vseh drugih določbah te direktive, razen člena 8(1), člena 8(3a) ter členov 8a, 8aa in 8aaa, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij, določenih v točkah (a) in (b) te točke.“;

(b) dodajo se naslednje točke:

„18. „čezmejni aranžma“ pomeni aranžma ali niz aranžmajev bodisi v več kot eni državi članici bodisi v državi članici in tretji državi, pri čemer je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) niso vse stranke aranžmaja ali niza aranžmajev rezidenti za davčne namene v isti jurisdikciji;

(b) vsaj ena od strank aranžmaja ali niza aranžmajev je hkrati rezident za davčne namene v več kot eni jurisdikciji;

(c) ena ali več strank aranžmaja ali niza aranžmajev izvaja posle v drugi jurisdikciji prek stalne poslovne enote, ki se nahaja v navedeni jurisdikciji, aranžma ali niz aranžmajev pa predstavlja del ali celoto poslov navedene stalne poslovne enote;

(d) ena ali več strank aranžmaja ali niza aranžmajev izvaja posle v drugi jurisdikciji prek stalne poslovne enote, ki se ne nahaja v navedeni

jurisdikciji, aranžma ali niz aranžmajev pa predstavlja del ali celoto poslov navedene stalne poslovne enote;

(e) tak aranžma ali niz aranžmajev ima z davki povezan učinek na vsaj dve jurisdikciji;

19. „čezmejni aranžma, o katerem se poroča“ pomeni vsak čezmejni aranžma ali niz aranžmajev, ki ustreza vsaj enemu od prepoznavnih značilnosti iz Priloge IV;
20. „prepoznavna značilnost“ pomeni tipično lastnost ali značilnost aranžmaja ali niza aranžmajev, navedeno v Prilogi IV;
21. „posrednik“ pomeni katero koli osebo, ki je v razmerju do davčnega zavezanca odgovorna za oblikovanje, trženje, organizacijo ali upravljanje izvajanja davčnih vidikov čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, ali niza takih aranžmajev med opravljanjem storitev v zvezi z obdavčitvijo. „Posrednik“ pomeni tudi vsako tako osebo, ki se zaveže, da bo neposredno ali prek drugih oseb, s katerimi je povezana, zagotovila materialno ali drugo pomoč oziroma svetovanje v zvezi z oblikovanjem, trženjem, organizacijo ali upravljanjem izvajanja davčnih vidikov čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča.

Oseba, ki šteje za posrednika, izpolnjuje vsaj enega od naslednjih dodatnih pogojev:

- (a) ustanovljena je po pravu države članice in/ali zanjo se uporablja pravo države članice;
- (b) je rezident za davčne namene v državi članici;
- (c) registrirana je pri poklicnem združenju, povezanem s pravnimi, davčnimi ali svetovalnimi storitvami, v vsaj eni državi članici;
- (d) ima sedež v vsaj eni državi članici, od koder opravlja svoj poklic ali pravne, davčne ali svetovalne storitve;
22. „davčni zavezanec“ pomeni vsako osebo, ki uporablja čezmejni aranžma ali niz takih aranžmajev, da bi potencialno optimizirala svoj davčni položaj;
23. „povezano podjetje“ pomeni davčnega zavezanca, ki je povezan z drugim davčnim zavezancem na vsaj enega od naslednjih načinov:
- (a) davčni zavezanec je udeležen pri upravljanju drugega davčnega zavezanca tako, da je v položaju z znatnim vplivom nad drugim davčnim zavezancem;
- (b) davčni zavezanec je udeležen pri nadzoru nad drugim davčnim zavezancem z deležem glasovalnih pravic, ki presega 20 %;
- (c) davčni zavezanec je udeležen v kapitalu drugega davčnega zavezanca z lastništvom kapitala, ki neposredno ali posredno presega delež 20 %.

Če so isti davčni zavezanci udeleženi pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu več kot davčnega zavezanca, se vsi zadevni davčni zavezanci štejejo za povezana podjetja.

Pri posredni udeležbi se izpolnjevanje zahtev iz točk (b) in (c) določi tako, da se pomnožijo deleži po zaporednih stopnjah. Za davčnega zavezanca z več kot 50 % glasovalnih pravic se šteje, da jih ima 100 %.

Posameznik, njegov zakonec in predniki ali potomci se štejejo za enega davčnega zavezanca.“;

- (2) v oddelku II poglavja II se doda naslednji člen:

„Člen 8aaa

Področje uporabe in pogoji obvezne avtomatične izmenjave informacij o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od posrednikov zahteva, da pristojnim davčnim organom predložijo informacije o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ali nizu takih aranžmajev v petih delovnih dneh od dneva, na katerega je posrednik dal čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ali niz takih aranžmajev na voljo enemu ali več davčnim zavezancem za izvajanje na podlagi stikov z navedenim davčnim zavezancem ali navedenimi davčnimi zavezanci, ali kadar je bil prvi korak v nizu aranžmajev že izveden.
2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi posrednikom omogoči pravico do oprostitve od predložitve informacij o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ali nizu takih aranžmajev, če so upravičeni do varovanja poklicne skrivnosti odvetnikov v skladu z nacionalnim pravom te države članice. V takih okoliščinah je za izpolnitev obveznosti predložitve informacij o takem aranžmaju ali nizu aranžmajev odgovoren davčni zavezanec, posredniki pa davčnega zavezanca obvestijo o tej odgovornosti, nastali zaradi varovanja skrivnosti.

Posredniki so lahko do oprostitve iz prvega pododstavka upravičeni le v obsegu, v katerem delujejo v okviru zadevnih nacionalnih predpisov, ki opredeljujejo njihove poklice.

Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da je, kadar ni posrednika v smislu točke 21 člena 3, za izpolnitev obveznosti predložitve informacij o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ali nizu takih aranžmajev odgovoren davčni zavezanec. Davčni zavezanec informacije predloži v petih delovnih dneh po tem, ko se izvede čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ali niz takih aranžmajev ali prvi korak v nizu takih aranžmajev.

3. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da, kadar je v čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ali niz takih aranžmajev vključen več kot en posrednik, informacije v skladu z odstavkom 1 predloži le tisti posrednik, ki je v razmerju do davčnega zavezanca odgovoren za oblikovanje in izvajanje aranžmaja ali niza aranžmajev.

Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da kadar je za izpolnitev obveznosti predložitve informacij o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ali nizu takih aranžmajev odgovoren davčni zavezanec, en sam tak aranžma ali niz aranžmajev pa uporablja več kot en davčni zavezanec, pri čemer gre za povezana podjetja, informacije v skladu z odstavkom 1 predloži le tisti davčni zavezanec, ki je bil zadolžen za dogovor o aranžmaju ali nizu aranžmajev s posrednikom.

4. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od posrednikov in davčnih zavezancev zahteva, da predložijo informacije o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, ki so bile izvedeni med [datum političnega dogovora] in 31. decembrom

2018. Posredniki in davčni zavezanci, kot je ustrezno, informacije o navedenih čezmejnih aranžmajih predložijo do 31. marca 2019.

5. Pristojni organ države članice, ki so mu bile predložene informacije v skladu z odstavkom 1 tega člena, z avtomatično izmenjavo sporoči informacije iz odstavka 6 tega člena pristojnim organom vseh drugih držav članic, in sicer v skladu s praktičnimi postopki, sprejetimi na podlagi člena 21(1).
 6. Informacije, ki jih država članica sporoči v skladu z odstavkom 5, zajemajo naslednje:
 - (a) identifikacijo posrednikov in davčnih zavezancev, vključno z njihovim imenom, rezidentstvom za davčne namene, davčno številko ter, kadar je primerno, osebe ki so s posrednikom ali davčnim zavezancem povezana podjetja;
 - (b) podrobnosti o prepoznavnih značilnostih iz Priloge IV, zaradi katerih se o čezmejnem aranžmaju ali nizu aranžmajev poroča;
 - (c) povzetek vsebine čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, ali niza takih aranžmajev, vključno z navedbo imena, pod katerim so znani, če tako ime obstaja, ter abstrakten opis zadevnih poslovnih dejavnosti ali aranžmajev, ne da bi to povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti ali poslovnega procesa ali informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom;
 - (d) datum, na katerega se bo ali se je začel izvajati čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ali prvi korak v nizu takih aranžmajev;
 - (e) podrobnosti o nacionalnih davčnih določbah, katerih uporaba ustvari davčno ugodnost, če je ustrezno;
 - (f) vrednost transakcije ali niza transakcij, vključenih v čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ali niz takih aranžmajev;
 - (g) imena morebitnih drugih držav članic, ki so vključene v čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ali niz takih aranžmajev, ali pa bi jih ti aranžmaji verjetno zadevali;
 - (h) navedbo vseh morebitnih oseb v drugih državah članicah, na katere bi čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ali niz takih aranžmajev verjetno vplival, ob navedbi, s katerimi državami članicami so zadevni posredniki ali davčni zavezanci povezani.
 7. Za lažjo izmenjavo informacij iz odstavka 5 tega člena Komisija v okviru postopka za določitev standardnega obrazca iz člena 20(5) določi praktične postopke, potrebne za izvajanje tega člena, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja informacij iz odstavka 6 tega člena.
 8. Komisija nima dostopa do informacij iz točk (a), (c) in (h) odstavka 6.
 9. Avtomatična izmenjava informacij se izvede v enem mesecu od konca četrtertletja, v katerem so bile informacije predložene. Prve informacije se posredujejo do konca prvega četrtertletja 2019.“.
- (3) v členu 20 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

- „5. Komisija sprejme standardne obrazce, vključno z jezikovno ureditvijo, v skladu s postopkom iz člena 26(2) v naslednjih primerih:
- (a) za avtomatično izmenjavo podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih v skladu s členom 8a, in sicer pred 1. januarjem 2017;
 - (b) za avtomatično izmenjavo informacij o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, v skladu s členom 8aaa, in sicer pred 1. januarjem 2019.

Navedeni standardni obrazci lahko vsebujejo le tiste elemente za izmenjavo podatkov ali informacij, ki so naštet v členih 8a(6) in 8aaa(6), ter taka druga polja, povezana s temi elementi, ki so potrebna za doseg ciljev iz členov 8a oziroma 8aaa.

Jezikovna ureditev iz prvega pododstavka državam članicam ne preprečuje, da bi podatke ali informacije iz členov 8a in 8aaa sporočile v katerem koli od uradnih jezikov Unije. Vendar lahko ta jezikovna ureditev določa, da se ključni elementi takih podatkov ali informacij sporočijo tudi v drugem uradnem jeziku Unije.“;

- (4) v členu 21 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

- „5. Komisija do 31. decembra 2017 razvije varno osrednjo podatkovno zbirko držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčenja ter zanj zagotovi tehnično in logistično podporo, kjer se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave podatkov iz odstavkov 1 in 2 člena 8a beležijo podatki, ki jih je treba sporočiti v okviru navedenih odstavkov.

Komisija do 31. decembra 2018 razvije varno osrednjo podatkovno zbirko držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčenja ter zanj zagotovi tehnično in logistično podporo, kjer se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave informacij iz odstavkov 5, 6 in 7 člena 8aaa beležijo informacije, ki jih je treba sporočiti v okviru navedenih odstavkov.

Dostop do podatkov ali informacij, shranjenih v tej podatkovni zbirki, imajo pristojni organi vseh držav članic. Tudi Komisija ima dostop do podatkov ali informacij, shranjenih v tej podatkovni zbirki, vendar ob omejitvah iz člena 8a(8) in člena 8aaa(8). Komisija potrebne praktične postopke določi v skladu s postopkom iz člena 26(2).

Dokler ta varna osrednja podatkovna zbirka ne začne delovati, se avtomatična izmenjava iz odstavkov 1 in 2 člena 8a ter odstavkov 5, 6 in 7 člena 8aaa opravlja v skladu z odstavkom 1 tega člena ter veljavnimi praktičnimi postopki.“;

- (5) v členu 23 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

- „3. Države članice Komisiji sporočijo letno oceno učinkovitosti avtomatične izmenjave podatkov ali informacij iz členov 8, 8a, 8aa in 8aaa ter dosežene praktične rezultate. Komisija z izvedbenimi akti sprejme obliko in pogoje sporočanja za navedene letne ocene. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 26(2).“;

(6) v poglavju V se doda naslednji člen:

„Člen 23aa

Spremembe Priloge IV

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 26a za spreminjanje Priloge IV, da bi se na seznam prepoznavnih značilnosti vključili potencialno agresivni aranžmaji davčnega načrtovanja ali nizi aranžmajev na podlagi posodobljenih informacij o takih aranžmajih ali nizih aranžmajev, pridobljenih z obveznim razkritjem takih aranžmajev.“;

(7) člen 25a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25a

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive ter povezanih s členoma 8aa in 8aaa, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.“;

(8) v poglavju VII se dodata naslednja člena:

„Člen 26a

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 23aa se prenese na Komisijo za nedoločen čas od datuma začetka veljavnosti te direktive.
3. Svet lahko kadar koli prekliče prenos pooblastila iz člena 23aa. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem uradno obvesti Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 23aa, začne veljati le, če mu Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka Svet obvesti Komisijo, da mu ne bo nasprotoval. Ta rok se na pobudo Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 26aa

Obveščanje Evropskega parlamenta

Evropski parlament se obvesti o sprejetju delegiranih aktov s strani Komisije, o vsakem nasprotovanju tem aktom in o preklicu prenosa pooblastila s strani Sveta.“;

- (9) doda se Priloga IV, katere besedilo je v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2018. Besedilo navedenih predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Navedene predpise uporabljajo od 1. januarja 2019.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga zajema ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta predloga/pobude
- 1.4. Cilji
- 1.5. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic
- 1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistem
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene posledice za odhodke
 - 3.2.1. *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
 - 3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje*
 - 3.2.3. *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*
 - 3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
 - 3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog Direktive Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčevanja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB³¹

14

14.03

1.3. Vrsta predloga/pobude

☒ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep na podlagi pilotnega projekta/pripravljalnega ukrepa**³².

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **podaljšanje obstoječega ukrepa**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **obstoječ ukrep, preusmerjen v nov ukrep**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Delovni program Komisije za leto 2017 med svojimi prednostnimi nalogami navaja „pravičnejšo obdavčevanje podjetij“. Eden od elementov, ki spadajo na to področje, je „izvajanje mednarodnega sporazuma o eroziji davčne osnove in preusmerjanju dobička (BEPS) v okviru zakonodaje EU (zakonodajna/nezakonodajna pobuda, vključno z oceno učinka)“. Ta predlog za obvezno razkritje informacij o potencialno agresivnih aranžmajih davčnega načrtovanja v veliki meri temelji na ugotovitvah in podatkih iz ukrepa 12 akcijskega načrta OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička o obveznem razkritju.

1.4.2. Specifični cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Specifični cilji

Cilj predlaganega zakonodajnega predpisa je izboljšati preglednost in dostop do informacij v zgodnji fazi, kar naj bi organom omogočilo hitrejšo pripravo in večjo natančnost ocen tveganja ter sprejemanje pravočasnih in informiranih odločitev o tem, kako zaščititi svoje davčne prihodke. Če bi namreč davčni organi prejeli informacije o potencialno agresivnih aranžmajih davčnega načrtovanja, še preden bi se ti začele izvajati, bi jih lahko spremljali in se z ustreznimi ukrepi za obvladovanje odzvali na davčna tveganja, ki jih predstavljajo. Zato bi bilo najbolje, da se informacije pridobijo vnaprej, tj. pred izvajanjem/uporabo aranžmaja. To bi organom omogočilo, da pravočasno ocenijo tveganje teh aranžmajev ter po potrebi ukrepajo z odpravo vrzeli in tako preprečijo izgubo davčnih prihodkov. Končni cilj je oblikovati mehanizem, ki bo imel odvratilni učinek, torej mehanizem, ki bo posrednike odvrčal od oblikovanja in trženja takih aranžmajev.

³¹

ABM: upravljanje po dejavnostih, ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

³²

Po členu 54(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

Zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

ABB 3

1.4.3. *Pričakovani rezultati in posledice*

Navedite, kakšne posledice naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Prvič, avtomatična izmenjava informacij med državami članicami v zvezi z razkritimi informacijami o potencialno agresivnih aranžmajih davčnega načrtovanja bo pomenila, da bodo lahko vse države članice ustrezno ocenile, ali določen aranžma ali niz aranžmajev (lahko tudi nenamerno) vpliva nanje, in se nato odločile za morebiten ustrezen odziv.

Drugič, večja preglednost glede potencialno agresivnih aranžmajev bo večja spodbuda za prizadevanja, da bi zagotovili bolj pošteno davčno konkurenco. Poleg tega bi morala obvezno razkritje in avtomatična izmenjava informacij o potencialno agresivnih aranžmajih davčnega načrtovanja posrednike in davčne zavezance odvrnati od spodbujanja agresivnega davčnega načrtovanja oziroma sodelovanja pri njem, saj bodo informacije, potrebne za odkrivanje takih praks davčnega načrtovanja in odzivanje nanje, imeli davčni organi več držav članic.

1.4.4. *Kazalniki rezultatov in posledic*

Navedite, s katerimi kazalniki se bo spremljalo izvajanje predloga/pobude.

Za predlog bodo veljale zahteve iz Direktive 2011/16/EU, ki jo ta spreminja, v zvezi z naslednjim: i) letno posredovanje statističnih podatkov o izmenjavi informacij s strani držav članic in ii) predložitev poročila Komisije na podlagi teh statističnih podatkov, vključno o učinkovitosti avtomatične izmenjave informacij.

1.5. **Utemeljitev predloga/pobude**

1.5.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno*

Direktiva 2011/16/EU o upravnem sodelovanju bo spremenjena tako, da bo, primarno za posrednike nadomestno pa za davčne zavezance, uvedla obveznost razkritja potencialno agresivnih čezmejnih aranžmajev davčnega načrtovanja njihovim davčnim organom. Ti organi bodo nato te informacije delili z drugimi državami članicami prek sistema obvezne in avtomatične izmenjave informacij. V zvezi s tem bodo morali organi razkrite informacije poslati v osrednjo podatkovno zbirko, kjer bodo imele vse države članice do njih poln dostop. Komisija bo imela do podatkovne zbirke omejen dostop z namenom zagotoviti njeno ustrezno informiranost za spremljanje delovanja Direktive.

1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja EU*

Ukrepanje EU na področju razkritja bo prineslo dodano vrednost v primerjavi s posameznimi pobudami držav članic na tem področju. Razlog za to je, da bo razkritje potencialno agresivnih čezmejnih aranžmajev davčnega načrtovanja, zlasti v povezavi z izmenjavo informacij, davčnim upravam omogočilo celovit pregled vpliva čezmejnih transakcij na splošno davčno osnovo. EU je tako v boljšem položaju kot katera koli država članica posebej, da zagotovi učinkovitost in celovitost sistema za izmenjavo informacij.

1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Programi za obvezno razkritje potencialno agresivnih shem davčnega načrtovanja se izvajajo na Irskem in Portugalskem ter v Združenem kraljestvu. Podatki, ki jih je objavilo Združeno kraljestvo, kažejo, da je vlada tako pridobljene informacije uporabila za to, da je vsako leto uvedla vrsto ukrepov proti izogibanju davkom. Od

leta 2004 je bilo uvedenih skupaj 49 ukrepov, s čimer so se zaprle možnosti za izogibanje v obsegu več kot 12 milijard GBP. Urad Her Majesty's Revenue and Customs (HMRC) je ugotovil, da obstaja precej nepotrjenih podatkov, ki kažejo, da je razkritje shem izogibanja davkom spremenilo ekonomiko izogibanja.

1.5.4. *Skladnost in možnosti sinergij z drugimi ustreznimi instrumenti*

Ker predlog spreminja Direktivo 2011/16/EU o upravnem sodelovanju, bodo za namene tega predloga na voljo postopki, ureditve in orodja informacijske tehnologije, ki so že uveljavljeni ali v pripravi v okviru navedene direktive.

1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic

☐ Časovno omejen(-a) predlog/pobuda:

- ☐ trajanje predloga/pobude od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

☒ Časovno neomejen(-a) predlog/pobuda:

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2017 in 2021,
- ki mu sledi izvajanje predloga/pobude v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja³³

☒ Neposredno upravljanje – Komisija:

- ☒ z lastnimi službami, vključno z zaposlenimi v delegacijah Unije,
- ☐ prek izvajalskih agencij.

☐ Deljeno upravljanje z državami članicami.

☐ Posredno upravljanje s poverjanjem nalog izvrševanja proračuna:

- ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- ☐ organom iz členov 208 in 209 finančne uredbe,
- ☐ subjektom javnega prava,
- ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP v skladu z naslovom V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

Ta predlog temelji na obstoječem okviru in sistemih za avtomatično izmenjavo podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom, ki je bil oblikovan v skladu s členom 21 Direktive 2011/16/EU v okviru prejšnje spremembe. Komisija skupaj z državami članicami pripravi standardizirane obrazce in oblike za izmenjavo podatkov z izvedbenimi ukrepi. V zvezi z omrežjem CCN, ki bo omogočilo izmenjavo informacij med državami članicami, je Komisija odgovorna za razvoj takega omrežja, države članice pa se bodo zavezale k vzpostaviti ustrezne nacionalne infrastrukture, ki jim bo omogočala izmenjevanje informacij prek omrežja CCN.

³³

Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Države članice se zavezujejo:

- Komisiji sporočiti letno oceno učinkovitosti avtomatične izmenjave informacij iz členov 8, 8a, 8aa (in predlaganega člena 8aaa) ter dosežene praktične rezultate;
- predložiti seznam statističnih podatkov, ki ga določi Komisija v skladu s postopkom iz člena 26(2) (izvedbeni ukrepi), za oceno te direktive.

Komisija se je v členu 27 direktive o upravnem sodelovanju zavezala, da bo predložila poročilo o izvajanju navedene direktive vsakih pet let po 1. januarju 2013. Rezultati tega predloga (ki spreminja direktivo o upravnem sodelovanju) bodo vključeni v poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki bo izdano do 1. januarja 2023.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Ugotovljena tveganja

Ugotovljena so bila naslednja možna tveganja:

- Ker se struktura in značilnosti shem davčnega načrtovanja nenehno spreminjajo, kar bi lahko privedlo do položaja, v katerem bodo nekatere prepoznavne značilnosti v prihodnjih letih zastarele, Direktiva Komisijo pooblašča za posodabljanje seznama prepoznavnih značilnosti, da bi se vključili potencialno agresivni aranžmaji davčnega načrtovanja na podlagi novih informacij, ki so bile pridobljene z obveznim razkritjem takih aranžmajev. Komisija v ta namen sprejme delegirane akte v skladu s členom 26a in spremeni Prilogo.
- Države članice se zavezujejo, da bodo Komisiji predložile statistične podatke, ki bodo podlaga za informirano oceno Direktive. Komisija se zavezuje, da bo vsakih 5 let predložila poročilo o teh podatkih.
- Države članice se posebej glede avtomatične izmenjave podatkov zavezujejo, da bodo Komisiji predložile letno oceno učinkovitosti take izmenjave.

2.2.2. Podatki o vzpostavljenem sistemu notranje kontrole

Komisija bo imela za namene spremljanja pravilne uporabe Direktive omejen dostop do osrednje podatkovne zbirke, v katero bodo države članice predložile informacije o potencialno agresivnih aranžmajih davčnega načrtovanja.

Sistem notranjega nadzora bo v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2013 z dne 11. decembra 2013 podprt s programom Fiscalis, prek katerega se bo financiralo naslednje:

- skupni ukrepi (npr. v obliki projektnih skupin);
- izgradnja evropskih informacijskih sistemov.

Glavni elementi kontrolne strategije so:

Javna naročila

Kontrolni postopki za javna naročila iz finančne uredbe: vsako javno naročilo se podeli po uveljavljenem postopku preverjanja s strani služb Komisije za plačilo, pri čemer se upoštevajo pogodbene obveznosti ter trdno finančno in splošno poslovanje. Ukrepi proti goljufijam (kontrole, poročila itd.) so predvideni v vseh pogodbah, sklenjenih med Komisijo in upravičenci. Pripravijo se natančni razpisni pogoji, ki tvorijo podlago za vsako posamezno pogodbo. Pri postopku sprejemanja se strogo upošteva metodologija TAXUD TEMPO: produkti se pregledajo, po potrebi spremenijo in dokončno sprejmejo (ali zavrnejo). Računa ni mogoče plačati brez „pisma o sprejemu“.

Tehnično potrjevanje javnih naročil

GD TAXUD izvaja kontrole nad produkti ter nadzira dejavnosti in storitve, ki jih opravljajo izvajalci. Prav tako redno izvaja presoje kakovosti in varnosti izvajalcev. Presoje kakovosti preverjajo skladnost dejanskih procesov izvajalcev s pravili in postopki, ki so opredeljeni v njihovem načrtu kakovosti. Presoje varnosti se osredotočajo na specifične procese, postopke in ureditve.

GD TAXUD poleg navedenih kontrol izvaja tradicionalne finančne kontrole:

Predhodno preverjanje prevzetih obveznosti

Vse prevzete obveznosti v GD TAXUD preveri in potrdi vodja enote za človeške vire in finance. Zato se vsa odobrena proračunska sredstva predhodno preverijo. Ta postopek zagotavlja visoko stopnjo jamstva glede zakonitosti in pravilnosti transakcij.

Predhodno preverjanje plačil

Vsa plačila se predhodno preverijo. Poleg tega se vsaj eno plačilo (iz vseh kategorij odhodkov) na teden naključno izbere za dodatno predhodno preverjanje, ki ga opravi vodja enote za človeške vire in finance. Določen ni noben cilj glede obsega preverjanja, saj je njegov namen „naključno“ preverjanje plačil, da bi se ugotovilo, ali so bila vsa plačila pripravljena v skladu z zahtevami. Preostala plačila se vsakodnevno obdelujejo po veljavnih pravilih.

Izjave odredbodajalcev na podlagi nadaljnjega prenosa (v nadaljnjem besedilu: AOSD)

Vsi AOSD podpišejo izjave, ki podpirajo letno poročilo o dejavnostih za zadevno leto. Te izjave pokrivajo dejavnosti v okviru programa. AOSD izjavijo, da so bile dejavnosti, povezane z izvajanjem proračuna, opravljene v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja, da so uporabljeni upravljavski in kontrolni sistemi zagotovili ustrezno jamstvo zakonitosti in pravilnosti transakcij ter da so bila tveganja, povezana s temi dejavnostmi, ustrezno ugotovljena, se je o njih poročalo ter so bili izvedeni blažilni ukrepi.

2.2.3. Ocena stroškov in koristi kontrol ter ocena pričakovane stopnje tveganja napak

Vzpostavljene kontrole zagotavljajo GD TAXUD zadostno jamstvo kakovosti in pravilnosti odhodkov ter mu omogočajo zmanjšati tveganje neskladnosti. Navedeni ukrepi kontrolne strategije zmanjšujejo potencialna tveganja pod dvo odstotni cilj ter zajemajo vse upravičence. Dodatni ukrepi za nadaljnje zmanjšanje tveganj bi povzročili nesorazmerno visoke stroške in zato niso predvideni.

Skupni stroški, povezani z izvajanjem zgornje kontrolne strategije za vse odhodke v okviru programa Fiscalis 2020, so omejeni na 1,6 % vseh opravljenih plačil. Pričakuje se, da bodo za to pobudo ostali na enaki ravni.

Kontrolna strategija programa omejuje tveganja neskladnosti na skoraj nično raven in ostaja sorazmerna s povezanimi tveganji.

2.3. **Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti**

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

Evropski urad za boj proti goljufijam (v nadaljnjem besedilu: OLAF) lahko izvaja preiskave, vključno s pregledi na kraju samem in inšpekcijami v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta³⁴ ter Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96³⁵, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega protipravnega ravnanja, ki vpliva na finančne interese Unije, v povezavi s sporazumom ali sklepom o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo, ki se financira v skladu s to uredbo.

³⁴ Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, 31.5.1999, str. 1).

³⁵ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	14.03.01	dif./nedif. ³⁶	držav Efte ³⁷	držav kandidatk ³⁸	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
1A – Konkurenčnost za rast in delovna mesta	Izboljševanje delovanja sistemov obdavčitve	dif.	NE	NE	NE	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [poimenovanje.....]	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	[XX YY YY YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

³⁶ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

³⁷ Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

³⁸ Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

[This section should be filled in using the [spreadsheet on budget data of an administrative nature](#) (second document in annex to this financial statement) and uploaded to CISNET for interservice consultation purposes.]

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	1A	Konkurenčnost za rast in delovna mesta
--	----	--

GD TAXUD			Leto N ³⁹	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Leto N+4	Leto N+5		SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje										
Številka proračunske vrstice 14.03.01	obveznosti	(1)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	plačila	(2)		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1a)								
	plačila	(2a)								
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ⁴⁰										
Številka proračunske vrstice		(3)								
Odobritve za GD TAXUD SKUPAJ	obveznosti	=1+1a +3	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	plačila	=2+2a +3		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

³⁹ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

⁴⁰ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	plačila	(5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKA 1A večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	=4+6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	plačila	=5+6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

Če ima predlog/pobuda posledice za več razdelkov:

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	plačila	(5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 4 večletnega finančnega okvira SKUPAJ (referenčni znesek)	obveznosti	=4+6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	plačila	=5+6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

Razdelek večletnega finančnega okvira	5	„Upravni odhodki skupaj“
--	----------	--------------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Leto N+4	SKUPAJ
GD TAXUD							
• Človeški viri		0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
• Drugi upravni odhodki		0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
GD TAXUD SKUPAJ	odobritve	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Odobritve iz RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto N ⁴¹	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Leto N+4	Leto N+5	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	0,133	0,333	0,090	0,065	0,065		0,686
	plačila	0,073	0,133	0,290	0,075	0,065	0,050	0,686

⁴¹ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije ↓			Leto N		Leto N+1		Leto N+2		Leto N+3		Leto N+4		SKUPAJ	
	REALIZACIJE													
	vrsta ⁴²	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število o realizacij j skupaj	stroški realizacij skupaj
SPECIFIČNI CILJ št. 1 ⁴³ ...														
Specifikacije				0,060		0,060								0,120
Razvoj						0,140								0,140
Vzdrževanje								0,020		0,010		0,010		0,040
Podpora						0,020		0,020		0,020		0,020		0,080
Usposabljanje														-
ITSM (infrastruktura, gostovanje, licence itd.),						0,040		0,020		0,020		0,020		0,100

⁴² Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest...).

⁴³ Kakor je opisan v točki 1.4.2 „Specifični cilji...“.

Seštevek za specifični cilj št. 1		0,060		0,260		0,060		0,050		0,050		0,480
SPECIFIČNI CILJ št. 2...												
– realizacija												
Seštevek za specifični cilj št. 2												
STROŠKI SKUPAJ		0,060		0,260		0,060		0,050		0,050		0,480

3.2.3. Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve

3.2.3.1. Povzetek

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N ⁴⁴	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Leto N+4	SKUPAJ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------

RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira						
Človeški viri	0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
Drugi upravni odhodki	0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Odobritve zunaj RAZDELKA 5⁴⁵ večletnega finančnega okvira						
Človeški viri						
Drugi upravni odhodki						
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira						

SKUPAJ	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerezane znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

⁴⁴ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

⁴⁵ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Leto N+4
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)					
XX 01 01 01 (sedež in predstavništva Komisije)	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1
XX 01 01 02 (delegacije)					
XX 01 05 01 (posredne raziskave)					
10 01 05 01 (neposredne raziskave)					
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)⁴⁶					
XX 01 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)					
XX 01 02 02 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)					
XX 01 04 yy ⁴⁷	– na sedežu				
	– na delegacijah				
XX 01 05 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)					
10 01 05 02 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)					
Druge proračunske vrstice (navedite)					
SKUPAJ	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1

XX je zadevno področje ali naslov.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerezporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Priprava sestankov in korespondence z državami članicami; delo na obrazcih, formatih informacijske tehnologije in osrednji podatkovni zbirki; naročanje zunanjih izvajalcev za delo na sistemu informacijske tehnologije.
Zunanji sodelavci	Ni relevantno.

⁴⁶ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

⁴⁷ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

- ☒ Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.
- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske.

- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

- V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.
- ~~V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:~~

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- ☒ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
 - ☐ za lastna sredstva,
 - ☐ za razne prihodke.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ⁴⁸						
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen.....								

Za razne namenske prejemke navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

--

Navedite metodo za izračun posledic za prihodke.

--

⁴⁸

Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 25 % stroškov pobiranja.